

اقدامات لازم در مواجهات شیمیایی

۱. اقدامات فوری هنگام مواجهه: (Rule of 3C):

- تشخیص (check): اگر بوی غیر معمول (مانند سیر، کلر، بوی شیرین یا میوه گندیده) حس کردید. اگر افراد اطراف ناگهان دچار سرفه، استفراغ، کاهش سطح هوشیاری یا سوزش پوست شدند. یا اگر پرندگان یا حیوانات مرده افتاده‌اند. احتمال حمله شیمیایی وجود دارد.
- دوری (Clear): بلافاصله منطقه را ترک کنید. در جهت «مخالف باد» و به سمت «نقاط مرتفع‌تر» حرکت کنید. از دره‌ها، فضاها، بسترها و زیرزمین‌ها دوری کنید.
- پاک‌سازی (Clean): اگر آلودگی به لباس یا پوست شما رسیده: لباس‌ها را سریع درآورید (تا ۸۰٪ آلودگی با همین کار حذف می‌شود). با آب و صابون فراوان شست‌وشو دهید یا با پارچه مرطوب تمیز کنید. در صورت نبود آب، از محلول‌های دِکانتامیناسیون یا حتی خاک خشک (برای جذب عامل) استفاده کنید.

۲. جهت‌گیری صحیح و موقعیت‌یابی (Terrain Rule & Wind): همیشه از محل مشکوک به عامل شیمیایی، در «خلاف جهت باد» (Upwind) و به سمت «سراسیمه‌ی کمتر یا ارتفاع بیشتر» حرکت کنید. از فضاها، بسترها و مکان‌هایی که گاز می‌تواند جمع شود (مثل زیرزمین، تونل، کانال و گودال) دوری کنید. اگر نمی‌دانید باد از کجا می‌آید، به جهت حرکت دود، پرچم، صدا یا برگ درختان نگاه کنید.

۳. اقدامات محافظتی ساده برای مردم: اگر ماسک شیمیایی ندارید: از پارچه خیس، چند لایه دستمال، حوله مرطوب یا ماسک پارچه‌ای استفاده کنید. پارچه را با آب، سرکه، جوش شیرین، یا نوشابه گازدار مرطوب کنید (در نبود مواد بهتر از هیچ است). لباس: لباس آغشته‌شده را سریع خارج و دور بیندازید. بهتر است تمام پوست بدن پوشیده شود. لباس‌های چرمی یا پلاستیکی در تماس با مواد شیمیایی، آلودگی را نگه می‌دارند: باید دور ریخته شوند.

جمع‌بندی راهبردی: در حمله شیمیایی:

- سریع منطقه را ترک کن
- به سمت خلاف باد و بالا دست برو
- لباس آلوده را دور بینداز
- پوست و چشم را با آب فراوان بشوی
- از ماسک پارچه‌ای خیس استفاده کن
- به پایگاه امداد مراجعه کن

تایید کننده: خانم شهرجودی
تهیه کنندگان:
خانم پوررضاییان
خانم احمدی

۵. داشتن کیت اضطراری خانگی برای تهدیدات CBRN (شیمیایی-زیستی-رادیولوژیک): ماسک FFP3 یا N95 یا ماسک شیمیایی (اگر قابل تهیه باشد) پارچه، شال یا روسری پنبه‌ای برای پوشاندن دهان و بینی سرکه یا جوش شیرین برای مرطوب کردن ماسک دستکش یک‌بار مصرف لباس پوشیده‌ی نایلونی یا بارانی صابون، آب تمیز، حوله یا گاز استریل چراغ قوه، رادیو دستی، نقشه‌ی منطقه و دفترچه یادداشت.

۴. مراجعه به پایگاه‌های امدادی و دِکانتامیناسیون: پس از خروج از منطقه آلوده، به نزدیک‌ترین پایگاه امدادی یا بیمارستان صحرایی مراجعه کنید. اگر تیم پزشکی یا نظامی با لباس مخصوص حضور دارد، دستورهای آن‌ها را دقیقاً اجرا کنید. اگر امکان دارد، به آن‌ها بگویید که در چه زمان و مکانی در تماس با عامل شیمیایی بودید.